

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Commentarius Secundus In Octo Libros Physicorum Aristotelis

Crespin, François

Bruxellæ, 1652

II. An dentur modi sive entia modalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95369)

inseparabile, ut patet in Filio respectu Patris & Spiritus sancti, dari non possit forma aliqua perfectissima à subjecto suo in existentia inseparabilis; isti autem formæ convenirent modi definitio, & tamen modus non esset; quia per modum omnes intelligunt entitatem valde imperfectam, & propter tenuitatem ac imperfectionem suæ entitatis à subjecto inseparabilem.

iv. Contra 2º. sicut unio albedinis in pariete est immediata & actualis albedinis & parietis informatio; ita & albedo unionis; quia, ut Disputatione 2ª. vidimus, quæ sibi uniuntur ut actus & potentia, sese mutuo denominant; nullus tamen dicit albedinem (& idem est de anima rationali) esse modum suæ unionis.

v. Contra 3º. quia per effectum formalem in definitione positum, vel intelligitur effectus formalis in genere unionis, vel in proprio genere formæ? si primum, clarior est nostra definitio; si secundum, quælibet forma erit modus; quia est ultima & actualis determinatio ad effectum formalem in proprio genere; albedo enim est ultimum & actu determinata ad faciendum parietem album, licet non sit ultimum & actu determinata ad esse unitum parieti, quod præcedere debet per modum conditionis *sine qua non*, non secus ac approximatō passī combustionem.

vi. Dices intelligi effectum formalem in genere unionis & simul proprio identicè.

vii. Respondeo talem effectum formalem agnoscere non posse pro aliis, quàm educatione; alioqui dicendum omnes formas substantiales esse accidentales, exceptā potentiā instrumentali materiæ, quæ in venerabili Sacramento, & animā rationali, quæ in morte, à materia realiter separantur, ut Quæstionculā 2ª. patebit.

viii. Contra 4º. non satis apparet, quā ratione modus à re distingui possit per esse debilem & non solidam entitatem: 1º. quia debile & debilius videntur ejusdem naturæ, sicut calidum & calidius: 2º. quia omnis forma creata respectu Relationis divinæ, est infinites debilior, quàm sit unio respectu animæ; nullus tamen dixerit omnem formam creatam esse modum: 3º. velim semel scire, undè judicaretur de debilitate aut soliditate entis? non imprimis ex inseparabilitate, ut statim diximus de Patre in Divinis respectu Filii; neque etiam ex immediata informatione, ut statim vidimus, & alioqui sic frustra particulæ istæ ex debilitate, &c. in definitione ponerentur: quare pro meliori definitione modi in genere sit

RESOLUTIO.

ix. **D**ico: modus rectè definitur *duorum realiter distinctorum unio*.

x. Probatur refutatione aliarum sententiarum, ad quarum probationem Respondeo modum sic esse *actualement informationem*, ut id, aliis præterquam modis, conveniat, unde definitio hæc modi non subsistit; & illa nostra, cum omnes faciantur duorum realiter distinctorum unionem esse modum, omnino subsistit.

QVÆSTIVNCVLA II.

An dentur modi sive entia modalia.

RESOLUTIO.

xi. **D**ico: dantur modi, sive entia modalia: est contra plerosque Nominales, quos se-

quantur Valentia tomo 4º. Disputatione 1ª. quæstione 2ª. & Ioannes à sancto Thoma Physicæ quæstione 6ª. articulo 3º.

xii. Probatur, ut duo contradictoria Physica per propositiones de præsentī de eodem verificentur, requiritur aliqua mutatio realis extrinseca, vel intrinseca; sed *corpus est unitum formæ, corpus non est unitum formæ; forma esteducta, forma non esteducta*, sunt talia contradictoria, ergo, &c.

xiii. Subsumo, atqui mutatio illa non potest fieri, nisi per positionem, vel ablationem modi alicujus, ergo, &c. Probatur subsumptum, 1º. quia ad illam non requiritur alterius generis ens, puta solidum & Physicum; imò, cum omne ens solidum & Physicum sit indifferens ad uniri & non uniri, indiget modo unionis à se realiter distincto ut uniat, quod infra patebit: 2º. quia connotata diversa, etiam non sufficiunt; uti similiter infra patebit, ergo, &c.

xiv. Probatur major argumenti: quia alioqui idem corpus immutatum in se & in extrinseco, modò esset unitum, & modò non esset unitum; eadem forma immutata in se & in extrinseco, modò esseteducta, & modò non esseteducta, quæ contradictoriè repugnant, non secus ac modò esse, & modò non esse, absque intrinseca, & extrinseca formæ immutatione, ergo, &c.

xv. Confirmatur, necessariò admitti debet actioeductiva, quæ sit realiter unio, & unio actionis noneductivæ v.g. creationis; sed omnis unio est modus, ut constat ex dictis Disp. 4ª. Dub. 3º. ergo, &c. Major constabit ex Disp. 6ª. de Unione dub. 1º.

QVÆSTIVNCVLA III.

An modi omnes fiant per actionem realiter à se distinctam.

RESOLUTIO.

xvi. **D**ico: omnes modi non fiunt per actionem realiter à se distinctam, sed seipsis.

xvii. Probatur, quia datur unicus modus, nempe duorum realiter distinctorum unio; sed omnis unio est suiipsius, vel alterius, sine alio realiter distincto (ut statim)educto; ergo nullus modus fit per actionem realiter à se distinctam; Probatur consequentia, quia omniseductio est duorum realiter distinctorum unio, ut constabit ex dicendis; ergo ipsa non potest sine processu infinitum fieri per actionem realiter à se distinctam.

xviii. Dices 1º. non est ratio, cur potius eadem entitas educationis sit ultima, & actualis determinatio in duplici genere, fiendi scilicet & uniendi, (& idem est è converso de unione in duplici genere, uniendi & fiendi) quàm eadem entitas albedinis (& sic de aliis formis, quæ habentur solidæ; unde res erunt modi) in duplici genere, albicandi scilicet & uniendi: sed hoc est absurdum, ergo, &c.

xix. Respondeo negando assumptum; potior enim ratio est, quòd illa, quæ sunt duorum realiter distinctorum unio, essentialiter habeant uniri & fieri seipsis; nec id negari possit sine processu in entibus infinito; albedo verò (& sic de aliis formis, sive substantialibus, sive accidentalibus) non est talis, sed sola unio, quæ esteductio sui præcisè sine termino realiter à se distincto, aut termini realiter à se distincti: neque in hoc puncto